

Sygn. akt I ACz 519/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga (spr.)

Sędziowie SA Marek Górecki

SA Mariola Głowacka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 30 kwietnia 2013 r.

sprawy z powództwa: **M. J.**

przeciwko: **J. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 4 lutego 2013 r., sygn. akt I C 147/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżonego postanowienie w pkt 1 i zawiesić rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt I C 147/12;
2. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSA Marek Górecki SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga SSA Mariola Głowacka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w pkt 1 oddalił wniosek pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19 grudnia 2012 r.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 19 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wydał wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo M. J.. Pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego i wniósł o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności. Jego zdaniem wyrok został wydany z naruszeniem przepisów, bowiem doręczenia nie dokonano na właściwy adres zamieszkania.

Sąd Okręgowy stwierdził, wskazując jako podstawę prawną art. 346 k.p.c., że pełnomocnik procesowy powódki w piśmie procesowym z dnia 10 października 2012 r. wskazał jako adres zamieszkania pozwanego miejscowość R., gmina S., ulica (...), na który to adres została wysłana korespondencja sądowa, w tym pozew i zawiadomienie o terminie rozprawy, następnie odpis wyroku zaocznego z pouczeniem, a także odpis postanowienia o nadaniu klauzuli

wykonalności. Podkreślił, że wprawdzie pierwsza, wymieniona korespondencja nie została odebrana przez pozwanego w terminie i nastąpił jej zwrot do Sądu, ale następne przesyłki pozwany odebrał. W tym stanie rzeczy Sąd pierwszej instancji uznał, że pierwsza przesyłka mająca decydujące znaczenie dla wydania wyroku zaocznego została wysłana na prawidłowy adres, skoro następne przesyłki wysłane na ten sam adres zostały również odebrane przez J. W..

Sąd przyjął, że nie istnieją podstawy przewidziane w art. 346 k.p.c. pozwalające na uwzględnienie wniosku o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone w całości zażaleniem pozwanego, który wniósł o jego zmianę poprzez zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności. Wniósł również o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego w tej części zasługiwało na uwzględnienie.

Stwierdzić należy, że decydującym dla rozstrzygnięcia jest ustalenie przez Sąd Apelacyjny, że doręczenie pozwanemu zawiadomienia o terminie rozprawy w dniu 12 grudnia 2012 r. wraz z odpisem pozwu i załącznikami w trybie art. 139 § 1 k.p.c. dokonane zostało nieskutecznie. Należy przy tym podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji w zakresie, w którym przyjął, że adres zamieszkania pozwanego podany przez pełnomocnika powódki w piśmie procesowym sporządzonym w dniu 10 października 2012 r., to jest miejscowość R., gmina S., ulica (...) był prawidłowy. Przemawia za tym wprost okoliczność, że pozwany odbierał pozostałe przesyłki sądowe m.in. odpis wyroku zaocznego pod tym adresem. Stąd argumentacja J. W. przedstawiona w uzasadnieniu zażalenia uznana została przez Sądy obydwu instancji za realizowanie przyjętej taktyki procesowej. Należy podkreślić, że w dokumentach w aktach sprawy pozwany wskazuje 4 adresy zamieszkania, co nie sprzyja pewności doręczeń kierowanych do niego przesyłek i przemawia za przyjęciem domniemania, że jest to celowy zabieg z jego strony nakierowany na utrudnienie postępowań sądowych i egzekucyjnych.

Nie wyłącza to jednak w żaden sposób ustalenia, że w rozstrzyganej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 346 § 1 k.p.c. Należy bowiem zwrócić uwagę, że Sąd Okręgowy po nadejściu dowodu doręczenia w trybie art. 139 § 1 k.p.c. zawiadomienia pozwanego o terminie rozprawy z dnia 12 grudnia 2012 r. miał obowiązek zbadać czy doręczenie per aviso było skuteczne.

Wobec powyższego wskazać należy, że skutecznie awizowana przesyłka sądowa powinna zostać doręczona w trybie ściśle określonym w art. 139 § 1 k.p.c. oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym z dnia 12 października 2010 r. (Dz.U. Nr 190, poz. 1277 ze zm.).

Zachowanie trybu przewidzianego wyżej skutkuje zaopatrzeniem przesyłki powracającej do Sądu od doręczycieli: 1) na stronie adresowej – w dwa odciski datownika, trzy podpisy i trzy adnotacje: a) „awizowano dnia...” z podpisem listonosza oraz odciskiem datownika oddawczej placówki pocztowej i podpisem pracownika tej placówki; b) „awizowano powtórnie dnia...” z podpisem; c) „nie podjęto w terminie” z odciskiem datownika; 2) na drugiej stronie formularza potwierdzenia odbioru – w adnotację o niedoręczeniu przesyłki z podpisem listonosza. Tylko w wypadku, gdy przesyłka spełnia wymienione wymagania istnieją podstawy do uznania, że doręczenie w trybie z art. 139 § 1 k.p.c. było skuteczne. Nadto należy zaznaczyć, że zwykle na stronie adresowej przesyłki będzie odcisnięty także datownik (trzeci) nadawczej placówki pocztowej informujący, o dacie nadania przesyłki przez sąd.

Wskazać należy, że przedmiotowa przesyłka sądowa, której skuteczne doręczenie jest warunkiem koniecznym do wydania wyroku zaocznego nie spełnia omówionych wyżej wymogów (k. 18). Nie ma na niej żadnych odcisków datownika, podpisów i adnotacji umożliwiających kontrolę trybu jej doręczenia. W konsekwencji nie było warunków do wydania wyroku zaocznego w trybie art. 339 k.p.c. i nast. bowiem pozwanemu nie doręczono skutecznie wezwania

do stawiennictwa na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 12 grudnia 2012 r. Nie nadszedł więc dowód doręczenia w rozumieniu art. 341 k.p.c.

Mając powyższe na względzie przyjąć należało, że zaistniały przesłanki wymienione w art. 346 § 1 k.p.c. do zawieszenia rygoru natychmiastowej wyroku zaocznego z dnia 19 grudnia 2012 r., bowiem został on wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania, dlatego na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt. 1 sentencji postanowienia.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego znajduje uzasadnienie w treści art. 108 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Marek Górecki SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga SSA Mariola Głowacka